

[Udenrigsministeren.]

holdene er jo nu engang forskellige de forskellige Steder paa Jorden, og den historiske Udvikling har bevirket, at Mennesker med meget forskellige Evner befinder sig paa de forskellige Omraader inden for Jordkloden. Deraf følger ganske naturligt, at det sunde maa være dette, at man i størst muligt Omfang tilvejebringer de Værdier, man har Brug for, paa de Steder, hvor Menneskenes Udvikling og Naturens Vilkaar giver de bedste Betingelser for en billig Frembringelse, og derpaa sælger dem overalt, hvor der er Brug for dem, med saa smaa Hindringer som paa nogen Maade muligt. Denne af alle Nationaløkonomer anerkendte Grundsætning støttes jo i nyere Tider i meget høj Grad gennem den tekniske Udvikling, der har givet Trafikmidlerne en Karakter som ingen Sinde før. Jeg tror heller ikke, disse Betragtninger fra nogen Side bliver bestridt; i hvert Fald rejser der sig ikke under internationale Forhandlinger nogen Indvending derimod, tværtimod, der ydes der altid fuld Tilslutning til disse Betragtninger.

Men det maatte jo ogsaa fremhæves ved denne Lejlighed, at dette naturligvis ikke betyder, at den Omsætning, der foregaar mellem Landene, skal være af en fuldkommen anarkisk og tilfældig Karakter, at man ikke i noget Tilfælde kan gribe regulerende ind. Fra vor Side fremhævede vi ved den Lejlighed, der gaves i Genève, at det utvivlsomt maa anses for rigtigt, at de Lande, der tilvejebringer Levnedsmidler, afpasser deres Produktion nogenlunde i Forhold til de Forbrugsmuligheder, der paa det givne Tidspunkt foreligger, og ikke mindst gælder dette jo i den øjeblikkelige Situation med Hensyn til de Levnedsmidler, der knytter sig til Mælkeproduktionen. Dernæst maatte vi understrege — og derom var der ogsaa almindelig Enighed —, at en Opgivelse af Isoleringspolitikken kun kunde ventes gradvis, langsomt og gennem en Række besværlige Forhandlinger.

I Tilslutning til disse Betragtninger, der vistnok kan siges under Forhandlingerne at have fundet ganske almindelig Samstemning, og som heller ikke mødte nogen som helst Modsigelse fra fransk Side, blev Undersøgelsens Omfang udvidet til ikke blot at gælde Lempelser af det bestaaende System, men ogsaa selve Systemets Karakter og til en Undersøgelse af, hvilke Følger det havde haft, hvilke skadelige Følger, kan jeg gerne sige, for den internationale Omsætning, for Levefoden i de forskellige Lande, og

dernæst Midlerne til at begrænse disse Følger i størst muligt Omfang.

For vort Vedkommende knyttede den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti til sine Bemærkninger om de almindelige Omsætningsforhold den Betragtning, at vi ikke kunde regne med, at det System, vi havde nu — selv om vi stadig betragter det som et forbiggende System —, hurtigt kunde forsvinde. Deri er jeg fuldkommen enig. For et Land af Størrelse som Danmark og med vore økonomiske Vilkaar vil Spørgsmaalet om, hvornaar en Ændring paa disse Omraader kan ske, i første Række være et Spørgsmaal om, naar der ændres økonomisk Politik i de store Lande, som er vore vigtigste Markedslande. Dette maa vi gaa ud fra, og derpaa maa vi bygge, og naar den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti dertil føjede, at han ikke opfattede den øjeblikkelige økonomiske Situation og dens Bedring som noget, vi med alt for stor Sikkerhed skulde bygge paa, saa kan jeg give min Tilslutning dertil. Der er jo ikke Tvivl om, at der er en økonomisk Bedring for de danske Erhverv i Øjeblikket i Forhold til den Tilstand, der fandtes for et Aars Tid siden eller saa, og en ikke helt ringe Bedring. Men af hvilken Varighed den bliver, i hvilket Omfang det bliver muligt at udvikle den videre, tror jeg, at man i Øjeblikket har meget svært ved at danne sig en blot nogenlunde begrundet Mening om. En Del af de Ting, der har lettet Forholdene nu, er knyttet til ganske særlige Høstvilkår i Aaret 1934. Andet er knyttet til Bestemmelser i de Traktater og andre Aftaler, vi har sluttet med andre Lande, og om hvilke det gælder, at de jo ikke er af evig Karakter, om hvilke det endda gælder, at de er af ganske kortvarig Karakter. Derfor tror jeg, at samtidig med, at vi bringer ud af den øjeblikkelige Opgang, hvad vi kan, og indretter os saa vidt muligt under Hensyn dertil, maa vi bestandig bevare i Erindring, at dette er noget, som vi ikke har Brev paa for en længere Tid, vi maa stadig være rede til at træffe de Foranstaltninger, som ændrede Forhold vil kunne medføre, og vi maa ikke foretage det ene eller det andet Skridt, som kunde besværliggøre de forestaaende Forhandlinger om Fornyelse af de Aftaler, der er truffet med andre Lande.

Endnu har den ærede Ordfører for Partiet Venstre udtalt sin Tilfredshed med det Besøg, der for nylig har fundet Sted her i Danmark og i to andre nordiske Lande af den engelske Minister Eden. Jeg benytter